

prima instanță: F. Gonța

instanța de apel: M. Antonov, I. Guzun și E. Secrieru

Î N C H E I E R E

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Valentina Clevadî și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Surchicin,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Surchicin împotriva Întreprinderii Individualii „Ilieș Vitali” cu privire la rezilierea contractului, restituirea contravalorii produsului necorespunzător, încasării penalității, a prejudiciului moral, și cererea reconvențională depusă de Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali” împotriva lui Valeriu Surchicin cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 22 noiembrie 2012, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Valeriu Surchicin, a fost admisă cererea de apel declarată de Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali”, cu casarea hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din 15 iunie 2012, fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea inițială a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 25 august 2011, Valeriu Surchicin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individualii „Ilieș Vitali” cu privire la rezilierea contractului, restituirea contravalorii produsului necorespunzător, încasării penalității, a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 26 aprilie 2011, a comandat producerea și instalarea unui set de mobilă de bucătărie în sumă de 1600 euro de la Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali”.

Susține reclamanta că suma de 1600 euro a fost achitată integral.

În baza contractului, firma pârâtului și-a asumat obligația să producă mobila de o calitate înaltă, care să corespundă parametrilor prescriși.

Cu toate acestea, mobilierul executat are un șir de defecte precum: ușile nu sunt executate proporțional, dulapurile nu sunt proporționale între ele, unele sunt mai mici, altele mai mari, lucrătorii pârâtului au deteriorat mânerele de la aragaz,

țeava de la masa barului este zgâriată, mecanismele de închidere-deschidere nu lucrează, fațadele sunt zgâriate.

Drept urmare, reclamantul s-a adresat pârâtului pentru soluționarea problemei, însă pârâtul nu a întreprins nimic în vederea soluționării litigiului.

Dat fiind faptul, că pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale și nu a reacționat la solicitările verbale ale reclamantului, acesta din urmă, la 27 iunie 2011 a înaintat pârâtului cerere privind rezilierea contractului și restituirea contravalorii produsului necorespunzător calității.

La cererea menționată pârâtul nu a reacționat. Astfel, atârănarea iresponsabilă a pârâtului față de reclamant, în calitate sa de consumator de bună credință, a avut efecte negative asupra situației materiale a familiei reclamantului, provocându-i suferințe psihice și incomodități în viața de zi cu zi.

Cere, Valeriu Surchicin, rezilierea contractului, încasarea din contul Întreprinderii Individualii „Ilieș Vitali” în folosul său contravaloarea bucătăriei în sumă de 1600 euro, a penalităților în mărime de 400 euro, prejudiciul moral în mărime de 15000 lei și a cheltuielilor de judecare a pricinii.

Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali” a depus cerere reconvențională împotriva lui Valeriu Surchicin cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reconvenționale, reclamantul-pârât a invocat că la 26 aprilie 2011, Valeriu Surchicin s-a adresat către Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali” solicitând confecționarea unui set de mobilă pentru bucătărie.

Susține reclamantul-pârât că reprezentantul întreprinderii, a elaborat la fața locului proiectul setului de bucătărie la prețul de 1600 euro în grabă, deoarece pârâtul urma să plece peste hotarele Republicii Moldova. Invocă Întreprinderea Individuală „Ilieș Vitali” că neproportionalitatea dulapurilor, a fost solicitată de pârât.

La 26 aprilie 2011, pârâtul a achitat un avans de 800 euro, iar cealaltă sumă de 800 euro urma a fi achitată la instalarea setului de bucătărie.

Cu toate acestea, pârâtul până în prezent nu și-a onorat obligațiile.

La 07 iunie 2011, reprezentanții „Ilieș Vitali” Întreprindere Individuală, au instalat setul de bucătărie calitativ, la parametrii solicitați de reclamant, cu respectarea tuturor prescripțiilor.

Tot în ziua respectivă, a fost eliberat și certificatul de garanție, care a fost semnat de soția reclamantului, fapt care demonstrează faptul că au fost mulțumiți de calitatea mobilei.

Deoarece la acel moment nu avea toată suma, pârâtul a solicitat ca să achite plata necesară puțin mai târziu, fapt care a fost acceptat de către Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali”.

Ulterior pentru a se eschiva de la plata cuvenită, pârâtul a început să indice motive neîntemeiate.

La 26 aprilie 2011, pârâtul a achitat suma de 800 euro, conform recipisei, iar suma restantă de 800 euro fiind neonorată până în prezent.

Menționează Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali” că în cazul dat, raportul obligațional între părțile implicate în litigiu are la bază recipisa, în care este indicat termenul de efectuare a comenzii și costul prestației.

Cere Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali” încasarea din contul lui Valeriu Surchicin în beneficiul său a sumei de 800 euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 15 iunie 2012, acțiunea inițială a fost admisă parțial, fiind reziliat contractul și încasat din contul Întreprinderii Individualii „Ilieș Vitali” în beneficiul lui Valeriu Surchicin, suma de 800 euro și cheltuielile de judecată în mărime de 3000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă. Cererea reconvențională a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 22 noiembrie 2012, a fost respinsă cererea de apel declarată de Valeriu Surchicin, a fost admisă cererea de apel declarată de Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali”, fiind casată hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 15 iunie 2012, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea inițială depusă de Valeriu Surchicin a fost respinsă ca neîntemeiată. Cererea reconvențională înaintată de Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali” a fost admisă integral, fiind încasat din contul lui Valeriu Surchicin în beneficiul Întreprinderii Individualii „Ilieș Vitali” datoria în sumă de 800 euro sau echivalentul ei la cursul Băncii Naționale a Moldovei, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 675 lei.

La 27 martie 2013, Centrul pentru Protecția Consumatorilor din Republica Moldova în interesele lui Valeriu Surchicin, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bender, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind rezilierea contractului, încasarea din contul Întreprinderii Individualii „Ilieș Vitali” în beneficiul lui Valeriu Surchicin, contravaloarea bucătăriei în sumă de 1600 euro, penalitatea în mărime de 400 euro prejudiciul moral în mărime de 15000 lei și cheltuielile de judecare a pricinii în sumă de 3000 lei.

La 29 martie 2013, Valeriu Surchicin, prin intermediul avocatului Svetlana Chirilenco, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bender, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admise pe deplin cerințele reclamantului din cererea de chemare în judecată, iar cererea reconvențională să fie respinsă.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate în termen, deoarece conform plicului decizia instanței de apel a fost recepționată de avocatul lui Valeriu Surchicin la 28 februarie (f.d. 84, 90).

Recurentul, Valeriu Surchicin, fiindu-i reprezentate drepturile de către Centrul pentru Protecția Consumatorilor din Republica Moldova, precum și prin intermediul avocatului Svetlana Chirilenco în motivarea cererilor de recurs au indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei contestate a încălcat normele de drept procedural și material, nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă au pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 22 aprilie 2013, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Întreprinderii Individuale „Ilieș Vitali”, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 mai 2013, Întreprindere Individuală „Ilieș Vitali” a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea ca fiind inadmisibile a cererilor de recurs.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că în cererea de recurs depusă de către Centrul pentru Protecția Consumatorilor din Republica Moldova în interesele lui Valeriu Surchicin, precum și în cea depusă de către avocatul lui Valeriu Surchicin, nu a fost invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursurilor care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valeriu Surchicin prin intermediul Centrului pentru Protecția Consumatorilor din Republica Moldova și avocatul Svetlana Chirilenco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Valeriu Surchicin prin intermediul Centrului pentru Protecția Consumatorilor din Republica Moldova și avocatul Svetlana Chirilenco, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tatiana Vieru